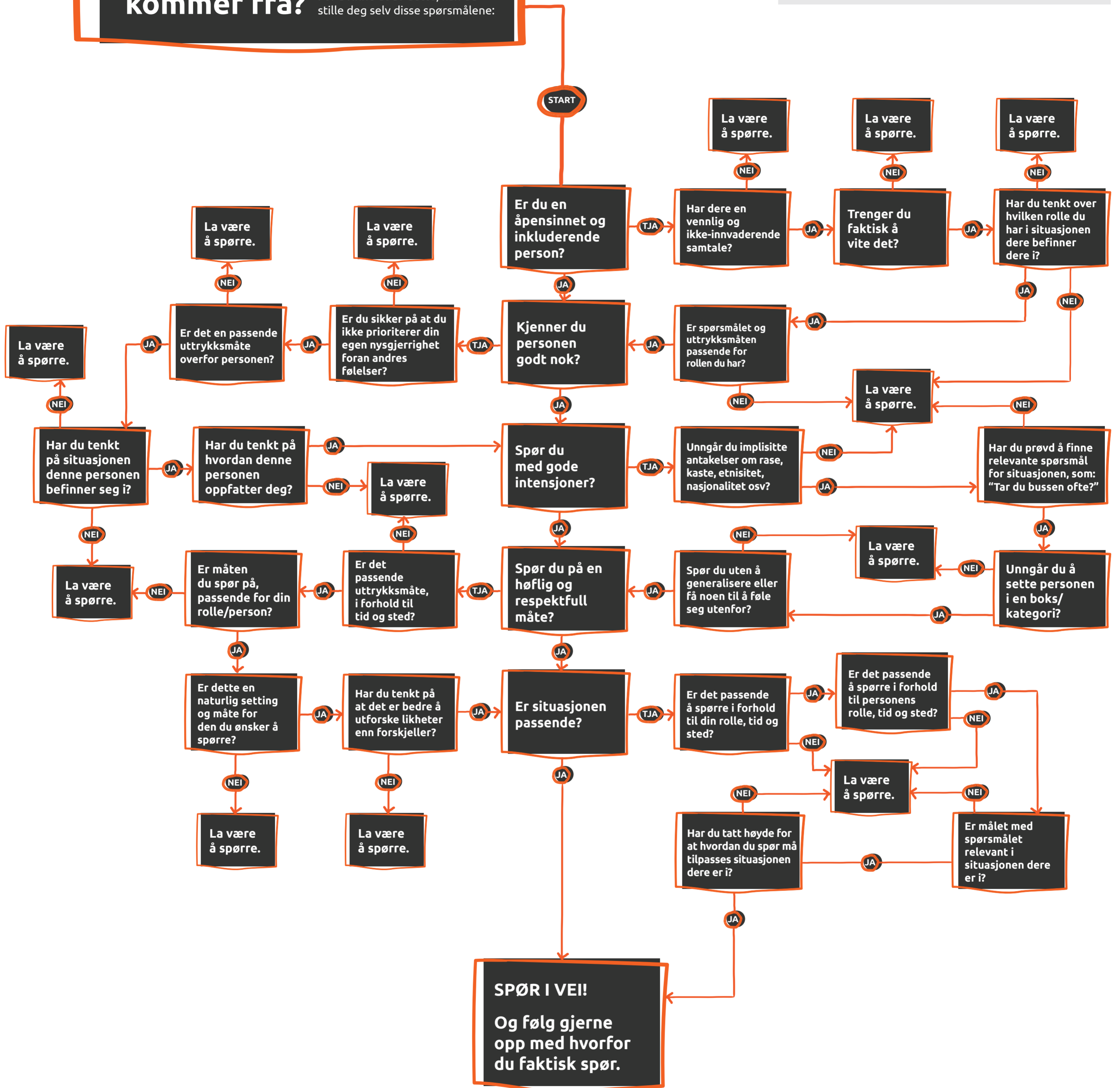

Når er det greit å spørre hvor noen (egentlig) kommer fra?

For å finne ut av dette, kan du stille deg selv disse spørsmålene:

Et flytskjema til diskusjon.

Hver eneste kommunikasjonssituasjon består av fem faktorer; **avsender, mottaker, mål, yttringsmåte og de konkrete omstendighetene**. For at kommunikasjonen skal være god og hensiktsmessig, må alle disse fem faktorene stå i det riktige forholdet til hverandre. Dette betyr at man må tenke gjennom både de fem faktorene, men også hvordan disse fem faktorene forholder seg til hverandre. I skjemaet over, har vi prøvd å sette spørsmålet "hvor kommer du (egentlig) fra?" i system - med forslag til hva man kan spørre seg selv. Dette flytskjemaet er ment som

en illustrasjon på at det er mye man bør ha tenkt igjennom, før man stiller dette spørsmålet. For man kan absolutt stille det. Hvis det er stilt til rett tid og i en passende situasjon. Men dette skjemaet er også ment som **grunnlag for diskusjon** - for når er det egentlig greit? Og når er det ikke?

Diskusjonen ender gjerne med at det ikke finnes noe enkelt fasitsvar, men at det kommer an på hvem som spør, hvem man spør, med hvilket mål, på hvilken måte og under hvilke omstendigheter.

Her er problemet: For dem av oss som allerede føler oss «annerledes», innebærer det å bli spurt hvor vi kommer fra, implisitte antakelser om hudfarge, religion, etnisitet, nasjonalitet osv. Ofte oppfattes det som: Det ser ikke ut til at du hører hjemme her. Den forsterker oppfatninger om sosial identitet og kan være ganske sårende, i tillegg til at den forsterker følelsen av å være annerledes og kan forsterke følelsen av å føle seg utenfor.

God diskusjon!

Få tips og mer info om kampanjen her

www.vestlandinnvandrerrad.no